

BØRSEN.

LØRDAG

LØRDAG 13. NOVEMBER
2021

“Mine penge skal gøre gavn og nytte”

Efter salget og børsnoteringen af Pandora har Winnie Liljeborg brugt en del tid på at tænke over, hvordan hendes formue bedst forvaltes.

Nu fortæller hun for første gang om, hvorfor velgørenhed og filantropi spiller en hovedrolle for hende. Side 4-19

Foto: Simon Fals

Læs også: Ugen der gik: Inflationsfrygt og trekantsdrama i toppen af dansk erhvervsliv ■ Helle Ib: Grønnegaards advarsler ramte plet ■ Barbara Bertelsen fik advarsel slettet ■ Ti af ugens interessante hammerslag

“Jeg er bare Winnie”

Winnie Liljeborg var medstifter af Pandora og blev yderst formuende, da smykkevirksomheden blev solgt til kapitalfonden Axcel og senere børsnoteret. Nu fortæller hun for første gang om livet efter Pandora, hvor især velgørenhed og filantropi har fået lov at spille hovedrollen. Dette er kapitel to af to

*Winnie Liljeborg er vokset op i Rødovre,
men hun flyttede til Roskilde i 2008 og
føler nu, at det er her hun hører til.*

“Jeg har den bil i dag. Lige præcis den bil, Anita Ekberg sidder i. Den er fra 1956 – mit fødeår – og jeg har fået den totalt istandsat”

Winnie Liljeborg

Af Tom Okke Foto: Simon Fals

Det er midt i september, og Winnie Liljeborg er i sit es. Hun er klædt i en lang, zebrastribet skjorte i orange nuancer, sorte leggings samt et par smarte, mørke sneakers.

“Kom lige med herind. Du skal også lige se det her,” siger hun og viser vej ind i den røde murstensejendom, Dyskærgaard nær Roskilde, som huser administrationen bag flere af hendes selskaber – samlet under paraplyen Liljeborg-koncernen.

“Prøv lige at se det billede her. Kan du se, hvem det er?”

Winnie Liljeborg smiler over hele ansigtet.

“Det er den svenske skuespiller Anita Ekberg, men se lige bilen, hun sidder i. Det er en Jaguar. Er den ikke bare flot?”

Hun lader sætningen hænge lidt i luften.

“Jeg har den bil i dag. Lige præcis den bil, Anita Ekberg sidder i. Den er fra 1956 – mit fødeår – og jeg har fået den totalt istandsat. Den er stadig svær at styre, for den er lidt vild, men jeg elsker simpelthen den bil.”

Hun står lidt ved fotografiet, før hun viser videre rundt i huset, der er blevet gennemrestauret og istandsat ned til mindste detalje. Det er lækkert med fokus på kvalitet og ægte håndarbejde hele vejen rundt.

“Jeg har altid valgt mine ting med kvalitet for øje, selv dengang jeg drev smykkevirksomhed

sammen med min eksmand. Vi sagde altid, at det skulle være kvalitet, men til rimelige priser, og jeg tror endnu i dag, at det er en af grundene til, at Pandora blev så stor en succes.”

Begge ben på jorden

Det er første gang, Winnie Liljeborg åbner op for sin fortælling og giver sin version af, hvordan eventyret om Pandora tog fart og fuldstændigt ændrede hendes liv. I hvert fald på papiret, for i virkeligheden føler hun ikke, hun har forandret sig særligt meget siden familiens salg af Pandora, der katapulterede hende op i toppen på listen over landets rigeste.

“Nej, jeg føler ikke, jeg er så meget anderledes i dag end dengang. Men jeg har nok købt lidt flere ting, og jeg har også kunnet gøre flere ting af ren og skær lyst. Men hvis du spørger, om jeg har bevaret begge ben på jorden, så håber jeg da, at folk omkring mig svarer ja, for jeg føler ikke, jeg på nogen måde har forandret mig.”

På ét væsentligt punkt har hun dog forandret sig. Hun har skiftet navn. Endda flere gange. Hun blev født Winnie Nielsen i 1956, og da hun senere giftede sig med guldsmeden Per Enevoldsen, som hun stiftede Pandora sammen med, blev hun til Winnie Enevoldsen.

Efter parrets skilsmisse i 2006 skiftede hun endnu en gang navn og bruger i dag moderens gamle pigenavn, Liljeborg, som efternavn samt fællesnavn for flere af de virksomheder og fonde, hun i dag er del af.

“Jeg synes, Liljeborg har sådan en fin klang, og

der er ikke så mange, der hedder det. Så nu bruger jeg navnet i mange forskellige sammenhænge,” siger hun og nævner de to seneste projekter, der begge gør brug af navnet: Julemærkehjemmet Liljeborg i Roskilde samt den forholdsvist nyoprettede Liljeborgfonden, som vi vender tilbage til, for først skal vi en tur ned på havnen, siger hun.

“Ja, for dernede har jeg gang i noget spændende. Bare vent at se.”

Den glidende overgang

Winnie Liljeborg bliver for alvor formuende, da hun sammen med sin eksmand, Per Enevoldsen, i 2008 sælger 60 pct. af den familieejede virksomhed Pandora til kapitalfonden Axcel for ca. 2 mia. kr.

I den forbindelse forpligter Winnie Liljeborg og Per Enevoldsen sig til at blive i virksomheden i yderligere to år for at sikre en form for glidende overgang mellem parterne.

“De første to år efter salget var virkelig spændende, for da var jeg med til at overdrage Pandora til de nye ejere. De spurgte mig ofte til råds, og jeg kunne fortælle dem, hvordan vi havde drevet virksomheden i alle årene, og hvilke roller de forskellige personer havde. Jeg kunne også hjælpe dem med at finde alt muligt frem, for jeg havde fuldstændigt styr på dokumenterne og hvert eneste bilag i virksomheden,” siger Winnie Liljeborg, der ikke følte nogen form for vemod, da hun solgte en stor del af familiens livsværk.

BLÅ BOG | Winnie Liljeborg

- Winnie Liljeborg (født Nielsen), 65 år og opvokset i Rødovre vest for København. Uddannet elev i Handelsbanken, hvor hun var bankassistent i perioden fra 1973-1980.
- Fra 1982 medstifter af smykkeengrosvirksomheden Populair Smykker, som hun grundlagde sammen med sin daværende ægtemand, guldsmeden Per Enevoldsen. Virksomheden tager i 2000 navneforandring til Pandora, som bliver en verdensomspændende smyksesucces.
- Winnie Liljeborg sælger i 2008 sammen med sin eksmand Per Enevoldsen 60 pct. af Pandora til kapitalfonden Axcel og virksomheden bliver børsnoteret i 2010. Winnie Liljeborg stopper sin aktive erhvervskarriere i 2012 og har siden beskæftiget sig primært med velgørenhed og filantropi.
- I 2018 stifter hun den almennyttige fond, Liljeborgfonden, der støtter udsatte børn og unge, sårbare mødre samt kulturelle aktiviteter i Roskildeområdet.
- Winnie Liljeborg bor i Roskilde og har sønnen Christian Enevoldsen (43) fra sit tidligere ægteskab med Per Enevoldsen. Sønnen er i dag bosiddende i Thailand, og Winnie Liljeborg er farmor til tre børnebørn.

“Men hvis du spørger, om jeg har bevaret begge ben på jorden, så håber jeg da, at folk omkring mig svarer ja, for jeg føler ikke, jeg på nogen måde har forandret mig”

Winnie Liljeborg

”M/S Sagafford var i mange år på folkeaktier, men med tiden blev økonomien mere og mere stram, så til sidst var jeg nok den største aktionær, og jeg endte med at købe skibet i 2014,” fortæller Winnie Liljeborg, der er glad for, at skibet i dag er en af Roskildes mest populære attraktioner.

På havnen i Roskilde står Winnie Liljeborg bag opførelsen af en ny bygning, der både skal rumme café, offentlige toiletter, omklædningsfaciliteter til byens vinterbadere samt administration til det nærliggende restaurant- og selskabsskib M/S Sagafford.

“Nej, for vi var jo stadig en del af virksomheden og sad endnu på 40 pct., så jeg opfattede det mest som et samarbejde, hvor vi fik nogle professionelle folk ind til at styre og udvikle forretningen, og det havde vi virkelig brug for på det tidspunkt, da Pandora var blevet så stor på meget få år.”

Pandora på børsen

I 2010 lander nyheden om, at Axcel efter blot to års ejerskab vil sende Pandora på fondsbørsen, og selve introduktionen bliver fastlagt til tirsdag den 5. oktober 2010.

“Det var en stor dag, og jeg husker, vi startede med morgenmad ude hos Axcel, før vi kørte ind på Københavns Fondsbørs for at ringe handlen i gang med børsklokken. Det var på alle måder spændende,” husker Winnie Liljeborg.

“Jeg havde det sådan, at det var et farvel til Pandora. Det var vores lille barn, der nu var kommet i puberteten, og nu skulle Pandora-pigen ud at klare sig på egen hånd. Men hun var heldigvis blevet stor nok, så jeg var egentlig ikke nervøs.”

Da dagens handel på fondsbørsen er overstået, er Pandora af aktiemarkedet blevet værdisat til 27 mia. kr., og det er den største danske børsnotering siden 1994. Den succesfulde introduktion betyder, at der igen tilfalder Winnie Liljeborg og hendes familie en pæn sum penge for deres ejerandel.

“Jeg var selvfølgelig stolt, for det var en virksomhed, jeg selv havde været med til at skabe og bygge op, og nu var den pludselig så mange penge værd. Det var ret overvældende, synes jeg.” De følgende to år er dog knap så gode, for efter

børsnoteringen kommer en ny ledelse til, og de inddrager ikke længere Winnie Liljeborg i arbejdet, selvom hun stadig møder på kontoret fire dage om ugen.

Men spørger man hende, om hun fortryder salget, falder svaret prompte:

“Nej, ikke et sekund. Det var det helt rigtige tidspunkt at sælge, og jeg har ikke brugt mange minutter på at tænke tilbage. Vi fik en god økonomi med os, og jeg har siden brugt en del tid på at tænke over, hvordan de her penge kunne komme ud at gøre gavn og nytte.”

Undskyld rodet

Nede på havnen i Roskilde er der et liv og leben uden lige, og Winnie Liljeborg siger flere gange: “Undskyld, det er mig, der roder,” mens vi bevæger os ind og ud mellem håndværkere, turister, containere, træmaterialer, ledninger og andet byggegrej. Vi befinder os simpelthen midt på en byggeplads.

Det er Liljeborg-koncernen, der står bag opførelsen af en ny bygning på havnekajen, som både skal rumme café, offentlige toiletter, omklædningsfaciliteter til byens vinterbadere – Winnie Liljeborg er selv en af dem – samt administrationslokaler til det nærliggende restaurantskib M/S Sagafford, der også hører til Winnie Liljeborgs efterhånden ganske omfattende univers, og som i dag er en af byens større turistattraktioner.

“M/S Sagafford var i mange år på folkeaktier, men med tiden blev økonomien mere og mere stram, så til sidst var jeg nok den største aktio-

nær, og jeg endte med helt at købe båden i 2014,” fortæller Winnie Liljeborg, der to år senere fik skibet bugseret på værft, hvor det gennemgik en fuldstændig renovering.

Siden har M/S Sagafjord sejlet med flere tusinde begejstrede gæster ud langs Roskilde Fjord, om

end der ikke er tegn på slitage på det efterhånden 65 år gamle skib.

“Nej, besætningen holder hende virkelig i god stand. Se bare lamperne der, som jeg i sin tid selv var med til at male. Jeg har bare så mange gode minder herfra, og vi har gennem årene holdt

mange vigtige møder herinde i Kaptajnens Salon,” forklarer Winnie Liljeborg under rundvisningen på det gode skib.

Hun fortæller, at der er plads til op mod 156 passagerer om bord, og både i juli, august og september har der været udsolgt til både frokost- og

aftensejladsen, ligesom der har været holdt både koncerter og bryllup på båden.

“Det glæder mig simpelthen så meget, at folk har taget skibet til sig og bruger det på den måde, det er tiltænkt. I morgen skal jeg også selv en tur ud at sejle sammen med alle børnene oppe fra Julemærkehjemmet Liljeborg. Skal vi ikke tage en tur derop, så kan du også selv se stedet og måske forstå, hvorfor jeg har valgt at bruge så stor en del af min tid der?”

Det nye liv

Winnie Liljeborg stopper sin aktive erhvervskarriere i 2012, og siden har hun brugt en stor del af sin tid på at gentænke livet, for hvordan ser et godt liv egentligt ud, når man ikke længere behøver at gå på arbejde for at tjene til føden, men faktisk har mere end nok til blot at kunne læne sig tilbage og nyde tilværelsen?

Selv siger hun, at hun er et aktivt menneske, og det giver hende værdi at sætte nye projekter i verden. Helst projekter af den art, der bringer andre mennesker glæde og gode oplevelser.

“Ofte har tingene det med at udvikle sig inde i mit hoved, så når først jeg får en idé, går det som regel hurtigt. Så involverer jeg nogle af de dygtige folk, jeg har omkring mig, og vi forsøger i fællesskab at få ting til at ske. Det er ikke noget, der stresser mig, men det er klart, at der i perioder bare er møder på møder, og så har jeg selvfølgelig også brug for at slappe lidt af,” siger Winnie Liljeborg på turen fra havnen op til julemærkehjemmet.

“Noget af det bedste, jeg ved, er hver morgen i sæsonen, når jeg skal ned at vinterbade. Det nyder jeg virkelig. Det kolde gys. Men så er der også det sociale aspekt, for jeg har mødt så mange søde mennesker gennem vinterbaderne, og en stor del af det netværk, jeg har fået i Roskilde, er gennem vinterbaderne. Vi sidder jo tit og taler lidt bagefter, og så får jeg nogle gange en idé eller to, fordi jeg hører om et spændende projekt.”

Da Winnie Liljeborg i 2014 fik nys om, at kunstmaleren L.A. Rings gamle hus og atelier i Roskilde var i så dårlig forfatning, at det risikerede at blive revet ned, tog hun straks affære. Købte huset og fik det sat i stand. I dag er både hus og atelier åbent for offentligheden.

Winnie Liljeborg er alt andet end en anonym donor. Derfor er hun ofte selv på besøg på Julemærkehjemmet Liljeborg i Roskilde, som hun har finansieret med egne midler.

Det skete f.eks. i 2014, da Winnie Liljeborg fik nys om, at kunstmaleren L.A. Rings gamle hus og atelier i Brøndgade i Roskilde var i så dårlig forfatning, at det risikerede at blive revet ned. Synd og skam, tænkte hun og trådte til med en donation, der var stor nok til at købe huset, renovere bygningen og genåbne atelieret som besøgscenter.

Mange muligheder

Når Winnie Liljeborg involverer sig i noget, sker det som regel forholdsvist impulsivt, og hun siger selv, hun er et følelsesmenneske og god til "at mærke efter i maven."

“Det er sjovt, at de altid spørger ind til mine penge, men børn er jo bare så nysgerrige på deres egen, søde facon”

Winnie Liljeborg

“Hvis jeg hører om et projekt eller nogle, der trænger til en hjælpende hånd, kan jeg hurtigt mærke, om det føles rigtigt at træde til. Jeg har f.eks. i mange år støttet Mødrehjælpen, men på et tidspunkt hørte jeg, at der var en stigende efter-

spørgsel efter rådgivning og støtte, og så tænkte jeg: Hvordan kan jeg bidrage?”

I 2015 køber Liljeborg-koncernen bygningen, der tidligere har huset Abel Cathrines Stiftelse på Vesterbro i København, og sammen med Oak Foundation og Mødrehjælpen gennemfører koncernen en omfattende renovering af ejendommen, der genåbner som moderne rådgivningshus i 2016.

“Den mulighed for at støtte Mødrehjælpen med et nyt rådgivningshus føltes bare helt rigtig lige fra starten,” forklarer Winnie Liljeborg, der finansierer donationen på godt 40 mio. kr. gennem sit eget private selskab.

Og egentlig er det lidt de samme tanker og bevæggrunde, der ligger bag, da hun i 2016 kaster sig over sit hidtil største projekt – opførelsen af Julemærkehjemmet Liljeborg i Roskilde, hvor formanden Henrik Bøtkjær tager imod.

Han hilser på Winnie Liljeborg med et kraftigt kram og forklarer, at det er mere end 50 år siden, der sidst er blevet indviet et julemærkehjem i Danmark, og at opførelsen alene var mulig på grund af Winnie Liljeborgs donation – den største til Julemærkefonden nogensinde.

Det største smil

Sammen med Winnie Liljeborg forklarer Henrik Bøtkjær lidt om de moderne bygninger og den pædagogik, der udgør kernen i julemærkehjemmet.

“Vi siger gerne, at dem, der kommer her, er børn, der oplever mistrivsel. Det kan både være i hjemmet eller i skolen, og derfor forsøger vi her på stedet at give dem en ny fortælling om, hvem de er, og hvad de kan. Det kan være, de har oplevet mobning eller ensomhed, og så er der også børn, der har problemer med overvægt, men hvad kom først? Mobningen eller overvægten? De en-

kelte faktorer står sjældent alene, men her tager vi hånd om det hele og giver børn en ny start, som også er vores nye slogan,” siger Henrik Bøtkjær og viser rundt i de nye faciliteter, der blev indviet i starten af 2018, hvor også kronprinsesse Mary var til stede.

“Jeg siger dig, den dag gik jeg bare rundt med det største smil på læben. Det var en dag, der

matchede mit livs højdepunkter,” siger Winnie Liljeborg.

“Der kom et par tusinde gæster forbi for at se stedet, og jeg tror, jeg gav dem alle sammen hånden. Det var virkelig en bevægende dag.”

Winnie Liljeborg har selv finansieret renoveringen af den store hovedbygning samt opførelsen af den nye, cirkelformede ejendom, der både

rummer værelser til 48 børn samt musiklokale, kreaværksted, motionsrum, multihal samt et Masterchef-køkken, hvor børnene sammen med pædagogerne kan lære at lave sund og nærende mad.

“Skal vi ikke gå over at spise sammen med børnene? De sætter sig til bords lige om lidt,” siger Winnie Liljeborg, der helt hjemmevant stryger gennem gangene og over til spisesalen.

Da julemærkehjemmet Liljeborg åbnede i Roskilde i 2017, var det mere end 50 år siden, der sidst var åbnet et julemærkehjem i Danmark. Opførelsen var alene mulig på grund af en donation fra Winnie Liljeborg – den største til julemærkefonden nogensinde.

“Jamen, jeg kommer her jo så tit og kender efterhånden de fleste af pædagogerne, ligesom jeg altid forsøger altid at hilse på, når der kommer nye børn ca. hver tiende uge.”

Winnies lommepenge

Der bliver øjeblikkeligt ro i lokalet, da vi træder ind i spisesalen. Samtlige børn ser op fra deres endnu tomme tallerkener og flere udbryder:

“Hey, hvem er I?” og “kommer I ikke herover at sidde?”

Vi sætter os ved et bord med syv børn - tre piger og fire drenge i alderen fra 7-14 år – og Winnie Liljeborg spørger straks ind til deres navne. Da de hører, hun selv hedder Liljeborg, ryger spørgsmålene som projektiler hen over bordet.

“Hallo, hvorfor hedder du det? Er det så dit hus, vi bor i?”

“Nej, det er ikke mit hus, men jeg har betalt for det med mine lommepenge.”

De fleste af børnene accepterer den forklaring og går i gang med thaisuppen foran dem. Og efter en halv time er frokosten forbi.

“Det er sjovt, at de altid spørger ind til mine penge, men børn er jo bare så nysgerrige på deres egen, søde facon. Jeg elsker at komme her og bare sidde med dem inde på kreaværkstedet og klippe og tegne eller bare gå til hånde, hvis pædagogerne har brug for hjælp. Det er ikke så formelt det hele. Jeg dropper bare ind,” siger Winnie Liljeborg, der er alt andet end en anonym donor, for hun vil mærke, at hun gør en forskel.

“Jeg har det sådan, at børn er skønne, og dem skal vi hjælpe til at blive gode voksne. Det kan man så gøre på mange måder, men det er i vores fælles interesse at hjælpe dem fremad i tilværelsen, og så har jeg altid godt kunnet lide de værdier og det tankesæt, der ligger bag Julemærkefonden, så derfor valgte jeg at støtte op omkring formålet,” siger Winnie Liljeborg, der ikke blot har

finansieret renoveringen og nybygningen, men også sikret hjemmets drift de næste fem år samt doneret ti års husleje – en samlet donation på op mod 150 mio. kr.

“Det nytter jo ikke noget bare at give en sum penge og så sige farvel og tak. Med donationen har vi forsøgt at tænke langsigtet, og det er også et af de elementer, vi har taget med os over i fonden,” siger Winnie Liljeborg, der i 2018 etablerer Liljeborgfonden, hvor det velgørende og almen-nyttige arbejde fremover skal forankres. I første omgang har hun personligt doneret 1 mia. kr., som udgør fondens startkapital.

Altid rock’n’roll

Det er hen på eftermiddagen, og solen står ned over Roskilde Fjord. Fra Winnie Liljeborgs have er der direkte blik ud over vandet, og længst ude i horisonten sejler M/S Sagafjord nærmest lydløst forbi. Forklaringen er enkel: Den sejler på strøm.

“Men prøv bare at se synet. Forstår du nu, hvorfor jeg er så glad for at bo her? Det findes ikke meget smukkere,” siger hun og går fra haven ind i det

gule hus, hvor både ældre og nyere malerier pryder væggene.

Især ét maleri stikker ud, for det virker genkendeligt og fuldstændigt anderledes end de klassiske landskabsmalerier rundt omkring. Tæt på står det klart, at det er en reproduktion af rockbandet D-A-D’s cover fra albummet “No Fuel Left for the Pilgrims” fra 1989.

“Jamen, D-A-D er mit yndlingsband,” siger Winnie Liljeborg og griner:

“Lidt rock’n’roll er jeg vel stadig, selvom jeg er fyldt 65.”

Hunden Chilli giver lyd fra sig. Den vil have mors opmærksomhed, og den lille, krøllede bichon havanais følger os rundt i huset.

Winnie Liljeborg vender tilbage til snakken om sin alder og forklarer, at hun egentligt ikke spekulerer så meget over den i det daglige.

“Jo, jeg ved da godt, at jeg officielt kan gå på pension om et par år, men det har jeg altså ikke tænkt mig. Vi har i Liljeborgfonden gang i så mange spændende projekter, som jeg glæder mig til at være en del af,” siger hun og forklarer, at hun

**“Jamen, D-A-D er mit yndlingsband.
Lidt rock’n’roll er jeg vel stadig,
selvom jeg er fyldt 65”**

Winnie Liljeborg

Siden 2008 har Winnie Liljeborg boet i Domkirkebyen Roskilde, hvor hun føler sig godt hjemme. "Folk har simpelthen taget så godt imod mig," siger hun.

”Jeg er blevet en mere moden og selvstændig person siden salget af Pandora, og jeg hviler i dag mere i mig selv. Jeg har formået at skabe mig et godt liv,” siger Winnie Liljeborg.

selv har været hands-on i fondens oprettelse og udarbejdelse af fundatsen, som er selve grundlaget for fondens arbejde fremover.

”Det var egentlig ikke så svært, for med årene har jeg jo haft god tid til at tænke over, hvordan jeg gerne ser fremtiden forme sig. Via fonden vil jeg støtte projekter for udsatte børn og unge samt sårbare mødre, og så har vi tilføjet, at vi også gerne vil støtte op om kulturelle forhold og almen-nyttige aktiviteter her i Roskilde og omegn, for det er nu her, jeg hører til.”

Hun fortæller, at Roskilde og byens borgere har taget godt imod hende, siden hun flyttede hertil i 2008, og hun føler ikke, de går særligt meget op i, om hun er formuende eller ej.

”Nej, de fleste, jeg møder, spørger bare ind til de donationer, jeg har foretaget, og så taler vi lidt om dem. Jeg vil selv mene, jeg er meget ligefrem og til at tale med,” siger hun.

”Jeg er nok også blevet en mere moden og selvstændig person siden salget af Pandora, og jeg hviler i dag mere i mig selv. Jeg har formået at skabe mig et godt liv, og jeg har fået sat ting i værk, som jeg er stolt af.”

Frem i verden

Så måske er det årsagen til, at hun efter mange års tavshed endelig tør åbne lidt op om sit liv og de ambitioner, hun har for fonden. Hun nikker forsigtigt med hovedet.

”Ja, jeg har ikke været klar før nu. Og jeg har helt bevidst holdt mig ude af rampelyset. Det skyldes nok også, at jeg personligt ikke er så vild med den slags typer, der bare kommer ind ad dø-

ren og siger: ”Her kommer jeg, og jeg har både gjort dét og dét.” Sådan er jeg slet ikke. Jeg har ikke brug for at komme frem i verden på den måde, og det er også derfor, jeg har haft det så svært ved at sige ja til dette interview.”

Hun erkender dog, at historierne om den ”sky smykkedronning” – som hun flere gange er blevet omtalt i medierne – efterhånden blev for intetsigende og med en tendens til kun at handle om

hendes mange penge og placering på listen over landets rigeste kvinder. Hun er nummer tre, og hvordan har hun det egentligt med det?

“Hvem er de to andre?” siger hun med et glimt i øjet.

Det er ejeren af skoproducenten Ecco, Hanni Toosbuy, som har arvet virksomheden fra sin far, samt Ane Mærsk Mc-Kinney Uggle, der sidder på formandsposten i A.P. Møller Holding.

“Jeg ved selvfølgelig godt, hvem de er, og det er to kvinder, som jeg har den dybeste respekt for, men vores historier er meget forskellige, for jeg har solgt et livsværk for nyligt og først sent i livet tjent en masse penge, så jeg er helt okay med den placering,” siger Winnie Liljeborg, der dog ikke har brug for at få nummer eller mærkat på, hvem hun er, for som hun siger: “Jeg er bare Winnie.”